

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul treizeci și șase

Jeff Pippenger

2026-01-27

Numărul treizeci și șase

În „frământarea”, pe care James White o identifică drept împrăștierea milleriților după 22 octombrie 1844, William Miller a avut un vis în 1847, iar doi ani mai târziu a fost pus la odihnă.

„Niba William Miller yarashoboraga kubona umucyo w’ubutumwa bwa gatatu, ibintu byinshi byamugaragariraga nk’ibijimye kandi by’amayobera byari gusobanurwa kuri we. Ariko bene se bavugaga ko bamukunda kandi bamwitaho cyane cyane, ku buryo yatekerezaga ko atashoboraga kwitandukanya na bo. Umutima we wakundaga kwerekeza ku kuri, hanyuma akareba bene se; bakaguhinyura. Mbese yashoboraga kwitandukanya n’abari barahagaze iruhande rwe mu kwamamaza ukuza kwa Yesu? Yibwiraga ko rwose batari kumuyobya.”

„Dumnezeu a îngăduit ca el să cadă sub puterea lui Satana, sub stăpânirea morții, și l-a ascuns în mormânt de cei care îl abăteau neîncetat de la adevăr. Moise a greșit tocmai când era pe punctul de a intra în Țara Făgăduită. Tot astfel, am văzut că și William Miller a greșit când era aproape să intre în Canaanul ceresc, îngăduind ca influența sa să se ridice împotriva adevărului. Alții l-au dus la aceasta; alții vor trebui să dea socoteală pentru aceasta. Dar îngerii veghează asupra țărâniei prețioase a acestui slujitor al lui Dumnezeu, și el va ieși la auzul trâmbiței celei de pe urmă.”

„O platformă trainică”

„Am văzut o ceată care stătea bine păzită și neclintită, nedând niciun sprijin acelor care ar fi vrut să zdruncine credința statornică a trupului. Dumnezeu i-a privit cu aprobare. Mi-au fost arătați trei pași — solii îngerului întâi, al doilea și al treilea. Îngerul care mă însoțea a zis: «Vai de acela care va mișca o piatră sau va clinti un țărșuș din aceste solii. Adevărata înțelegere a acestor solii este de importanță vitală. Destinul sufletelor atârână de felul în care sunt primite.» Am fost din nou purtată înapoi prin aceste solii și am văzut cât de scump Își cumpărase poporul lui Dumnezeu experiența. Ea fusese dobândită prin multă suferință și luptă aprigă. Dumnezeu îi condusesse pas cu pas, până când îi așezase pe o platformă solidă, de neclintit. Am văzut persoane apropiindu-se de platformă și cercetând temelia. Unele, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Altele au început să găsească vină temeliei. Ele doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi fost mai desăvârșită, iar poporul mult mai fericit. Unele au coborât de pe platformă ca s-o cerceteze și au declarat că fusese așezată greșit. Dar am văzut că aproape toți stăteau neclintiți pe platformă și îi îndemneau pe aceia care coborâseră de pe ea să înceteze cu plângerile lor; căci Dumnezeu era Marele Ziditor, iar ei luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi condusesse la platforma cea tare, și, în unire, și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au slăvit pe Dumnezeu. Lucrul acesta i-a mișcat pe unii dintre aceia care se plânseseră și părăsiseră platforma, iar ei, cu înfățișare smerită, au pășit din

nou pe ea.” Early Writings, 258.

Operele Minunate ale lui Miller

„Lucrarea minunată” a lui William Miller a condus la „temelia sigură”, care era „platforma solidă, de neclintit”. „Temelia” „platformei de neclintit” și atacul ulterior atât asupra „platformei”, cât și asupra „temeliei”, care au fost introduse după moartea sa, în 1849, sunt identificate în visul său.

William Miller este simbolul temeliilor Adventismului.

De asemenea, el este simbolul istoriei millerite din 1798 până în 1863.

El este, de asemenea, simbolul istoriei millerite de la 1798 până în 1844.

El este, de asemenea, simbolul istoriei celor trei îngeri, de la 1798 până la legea duminicală.

El este reprezentat prin cei patruzeci și șase de ani de la 1798 până la 1844.

El este reprezentat prin numărul „220”, în raport cu cei 2.520 și cei 2.300.

El este reprezentat prin „cele șapte vremuri” — cele 2.520.

El este reprezentat prin cei 2.300.

Cele două vise ale lui Miller au fost prefigurate de cele două vise ale lui Nebucadnețar din capitolul doi și capitolul patru ale cărții lui Daniel.

Perioada anului 1798 începe cu Nebucadnețar și se încheie în 1863 cu Belșatar.

Perioada de la 1798 până la legea duminicală începe cu Nebucadnețar și se încheie cu Belșatar.

Ca simbol al istoriei milleriților, el este simbolul temeliilor, care reprezintă adevărurile descoperite între descoperirea alfa a celor 2.520 și descoperirea omega a celor 2.300. Comentând asupra visului lui William Miller, James White a identificat că „cheia” era metoda lui Miller de a studia Biblia. Metodologia este cheia lui David care a fost pusă pe umărul lui Miller, căci el a prezentat profeția celor 2300 de ani, care s-a încheiat atunci când Isaia 22:22 s-a împlinit la 22 octombrie 1844.

Adevărurile care au început să fie desigilate începând din 2023 sunt adevărurile care au fost deja identificate în prezentările Tabelor 95 ale lui Habacuc, iar aceste adevăruri sunt acum așezate într-un nou cadru al „Adevărului”.

Chemarea glasului în pustie din iulie 2023 a identificat faptul că plânsul și tânguirea erau necesare pentru aceia care urmau să se pocăiască pentru proclamarea din 18 iulie 2020. Aceia care aveau să fie printre fecioarele înțelepte trebuiau să se pocăiască în acord cu rugăciunea din Daniel nouă, care este rugăciunea acelor din Leviticul 26 care recunosc că au fost risipiți.

Când Miller afirmă: „În timp ce plângeam și mă tânguiam astfel din pricina mării mele pierderi și a răspunderii mele, mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am rugat cu stăruință ca El să-mi trimită ajutor. Îndată ușa s-a deschis și un om a intrat în cameră, iar toți oamenii au ieșit din ea; și el, având

în mână o perie de praf, a deschis ferestrele și a început să măture praful și gunoaietele din cameră.”

Ușa care s-a deschis a fost inima lui Miller, atunci când el „s-a rugat cu stăruință” pentru „ajutor”. Isus, ca Martorul adevărat către Laodicea, bate la inimi, căutând intrare. Când ușa s-a deschis, a început un proces de separare. Când ușa s-a deschis, s-au deschis și „ferestrele”, iar „ferestrele” sunt ferestrele cerului.

Ioan a văzut ferestrele cerului deschizându-se în capitolul nouăsprezece din Apocalipsa, când Domnul Și-a ridicat armata Sa de cai albi, imediat după ce mireasa se pregătise. Acea armată este oastea lui Ezechiel, care se ridică ca răspuns la solia vântului aspru de răsărit. Acea armată este biserica triumfătoare, care se schimbă din biserica militantă în biserica triumfătoare atunci când se împlinește despărțirea grâului de neghină. Acea despărțire este, de asemenea, reprezentată ca trecerea de la experiența Laodiceană la experiența Filadelfiană. Miller și-a deschis inima și a lăsat pe Martorul Credincios să intre, în timp ce El despărțea grâul de neghină, ridicând astfel la viață armata Sa de cai albi.

La 31 decembrie 2023, omul cu peria de praf a intrat în încăperea după ce oamenii au plecat și a început lucrarea de îndepărtare a gunoierului rătăcirii, așezând totodată vechile adevăruri ale Tabelor lui Habacuc într-un nou cadru al adevărului.

„Mântuitorul nu venise să înlăture ceea ce rostiseră patriarhii și profeții; căci El Însuși vorbise prin acești bărbați reprezentativi. Toate adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu veneau de la El. Dar aceste nestemate neprețuite fuseseră așezate în monturi false. Lumina lor prețioasă fusese făcută să slujească rătăcirii. Dumnezeu dorea ca ele să fie scoase din monturile rătăcirii și reșezate în cadrul adevărului. Această lucrare nu o putea împlini decât o mână divină. Prin legătura ei cu rătăcirea, adevărul slujise cauzei vrăjmașului lui Dumnezeu și al omului. Hristos venise să-l așeze acolo unde avea să-L slăvească pe Dumnezeu și să lucreze la mântuirea omenirii.” Hristos, Lumina lumii, 287.

Unul dintre primele adevăruri predate în 2024 a fost explicația dezamăgirii din 18 iulie 2020. Rând după rând s-a recunoscut că primele dezamăgiri ale fiecărei linii de reformă au identificat data de 18 iulie 2020 ca fiind un waymark principal în parabola celor zece fecioare. Subiectul dezamăgirii a devenit „cheia” pentru a descuia adevărul sanctuarului; pe când, în marea dezamăgire din 1844, sanctuarul a fost „cheia” care a descuiat dezamăgirea.

Omul cu peria de murdărie, care este și Leul din seminția lui Iuda, a început să desigileze solia Strigătului de la Miezul Noptii în anul 2023. Acum am ajuns la locul din visul lui Miller în care El așază pe masă lădița mai mare și aruncă în ea adevărurile care trebuie să strălucească de zece ori mai puternic decât soarele. Una dintre acele nestemate este descoperirea despre cine este El în narațiunea profetică.

Când profeția este desigilată, El este Leul din seminția lui Iuda, care ia adevărurile vechi și le așază într-un nou cadru al celor trei trepte ale „adevărului”. Acest cadru este ținut laolaltă de Hristos ca Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ca Cuvânt al lui Dumnezeu, El a orchestrat fiecare element al Cuvântului Său. Ca Palmoni, El a proiectat fiecare aspect ca o matematică.

Când Petru se află la Cezareea lui Filip, în ceasul al treilea, El Se prezintă ca Palmoni, cu accent asupra „fractalilor profetici”. Una dintre revelațiile finale ale lui Hristos ca Domn al profeției este accentul asupra fractalilor profetici, așa cum sunt reprezentați de Petru în Matei 16:18, care este simbolul lui 1.618, numit în lumea naturală raportul de aur, dar „fractali profetici” de către Palmoni.

Abia am început să identificăm fractalii profetici care se află în cadrul săptămânii sacre de la 27 la 34. Înainte de a ne întoarce acolo, în drumul nostru către cartea lui Ioel, era necesar ca accentul asupra fractalilor profetici să fie adăugat în analiza noastră a visului lui Miller.

Perioada de la chemarea lui Miller adresată oamenilor de a „veni și a vedea”, și de la Hristos, ca omul cu peria de praf care îl cheamă pe Miller să „vină și să vadă”, este din 1798 până la legea duminicală, însă ea conține un fractal în cadrul acelei istorii generale, și anume perioada din 1798 până în 1863. Ea conține un alt fractal de la 11 septembrie până la legea duminicală și încă unul din 2023 până la legea duminicală.

Când Miller și-a închis ochii în mijlocul agitației, el a reprezentat istoria anului 1849, când Domnul încerca să încheie lucrarea, dar fără izbândă. El este înviat în 2023, căci el este Ilie care a fost ucis în uliță împreună cu Moise. El a murit în 1849, iar apoi a murit din nou la 18 iulie 2020.

Somnul lui a fost dat în 1847, apoi Domnul Și-a întins mâna a doua oară și a publicat harta din 1850. Când Domnul Își întinde mâna a doua oară în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, Miller este înviat.

Punctul de plecare al împrăștierii atât a lui Israel, cât și a lui Iuda, este prezentat în Isaia.

Căci capul Siriei este Damascul, și capul Damascului este Rețin; iar peste șaiszeci și cinci de ani Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Și capul lui Efraim este Samaria, și capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți crede, cu niciun chip nu veți rămâne statornici.
Isaia 7:8, 9.

Prorocstvo je bilo dano leta 742 pr. n. št., in devetnajst let pozneje, leta 723 pr. n. št., so Asirci razkropili Izrael, nato pa je šestinštirideset let pozneje Babilon razkropil Juda. Ti trije datumi predstavljajo obdobje devetnajstih let, ki mu sledi šestinštirideset let. Ko sta se ti dve prerokovanji končali leta 1798 oziroma 1844, je bilo začetno devetnajstletno obdobje od leta 742 pr. n. št. do leta 723 pr. n. št. alfa devetnajst let, ki je predstavljalo omega devetnajst let od leta 1844 do leta 1863.

মলিার ওমগোর উনশি বছররে মধ্যে पाँच বছर अतकिरान्त हल मृत्युवरण करने, एवं सात বছर परे हरिाम एडसनरे “seven times” बषियक प्रबन्धसमूह प्रकाशति हय। आरु सात বছर परे “seven times” प्रत्याख्यात हय। १८५६ साल १८७३ सालरे Sunday law-एर पूर्ववर्ती सलिमोहर हওয়ার कथा छलि, कन्तु ता घटने।

Al treilea înger a sosit în 1844, în 1888 și la 11 septembrie. Sora White a arătat că, atunci când marile clădiri ale orașului New York aveau să se prăbușească, primele trei versete din Apocalipsa 18 aveau să se împlinească.

Apocalipsa 18

Versetul UNU — După aceste lucruri, am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

Versetul DOI—Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al demonilor, închisoare a oricărui duh necurat și colivie a oricărei păsări necurate și urâte.

Versetul TREI — Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei; împărații pământului au curvit cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit prin belșugul desfătărilor ei.

Îngerul cel dintâi, puternic, s-a coborât având în mână o solie, iar lui Ioan i s-a poruncit să meargă, să ia cărticica și s-o mănânce. Acest prim înger îndeplinește aceeași lucrare ca îngerul din Apocalipsa optsprezece, care luminează pământul cu slava sa. Aceasta deoarece primul înger este alfa, iar al treilea înger este omega, iar începutul ilustrează întotdeauna sfârșitul.

„Isus a însărcinat un înger puternic să se coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru a doua Sa venire. În timp ce îngerul părea prezența lui Isus în cer, o lumină nespusească și strălucitoare și plină de slavă mergea înaintea lui. Mi s-a spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava sa și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia viitoare a lui Dumnezeu.” Early Writings, 245.

Îngerul dintâi este versetul unu din Apocalipsa optsprezece.

După aceste lucruri am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

Al doilea înger se află în versetul doi din Apocalipsa optsprezece.

Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al demonilor, întăritură a oricărui duh necurat și colivie a oricărei păsări necurate și urâte.

Al treilea înger este versetul trei din Apocalipsa optsprezece.

Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, împărații pământului au curvit cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit din belșugul desfătărilor ei.

Toți împărații săvârșesc curvie cu desfrânata la legea duminicală, așa cum este prefigurat în versetul trei. Solia celui de-al doilea înger este că Babilonul a căzut, iar acesta este versetul doi. Misiunea primului înger a fost să lumineze pământul cu slava lui, iar acesta este versetul unu. Versetul unu este 9/11. Versetul doi este procesul de separare care se desfășoară în întreaga omenire de la 9/11 încoace, iar versetul trei este legea duminicală. Din acest motiv, 9/11 este solia celui de-al treilea înger, și la fel este și legea duminicală. 9/11 este avertizarea cu privire la apropierea legii duminicale, așa cum este reprezentată în primele trei versete, iar celălalt glas din versetul patru este legea duminicală. Primul glas din Apocalipsa optsprezece este avertizarea cu privire la apropierea legii duminicale, iar acea avertizare se transformă într-o realitate vie la legea duminicală.

ពីថ្ងៃទី ៩/១១ ដល់ចុងថ្ងៃអាទិត្យ គួរឲ្យមានគំនិតជាគំនូរដោយរយៈពេលចាប់ពី «ចូរមក ហើយមើល» ខាងអាណាចក្រ នៃស៊ុបិនរបស់ Miller រហូតដល់ «ចូរមក ហើយមើល» ខាងអូមហេតា។ នៅចន្លោះថ្ងៃទី ៩/១១ និងចុងថ្ងៃអាទិត្យ តុប្បដ្ឋមានតម្កល់ត្រូវបានដាក់លើក្របសំ Miller នៅកណ្តាលបន្ទប់ គួរឲ្យមានរាយប៉ាយ និងកប់ហត់ ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានសុដ្ឋានរឿងរិក្ខដោយបុរសកាន់ជក់ធ្នូលី។ ទេវតាដែលបានចុះមកនៅឆ្នាំ 1840 ជាមួយនឹងសៀវភៅក្នុង គឺជាទេវតាមួយ និងខាងអាណាចក្រ ដល់គំនិតឲ្យទេវតាដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃទី ៩/១១។ ទេវតានោះគួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងជំពូកទីដប់ នៅពេលដែលយ៉ូបានគួរឲ្យមានបុរាណថា សៀវភៅនោះនឹងផ្តល់ ប៉ុន្តែនឹងបុរេកុលាយជាដូចគ្នា។

Ioan reprezenta mișcarea primului înger, reprezentată de milleriți, și el ilustra, de asemenea, mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Mai presus de toate, el reprezenta zilele de pe urmă, așa cum fac întotdeauna profeții. Din acest motiv, i s-a spus dinainte că acea carte avea să fie dulce și apoi amară. Milleriții nu au știut aceasta dinainte, dar celor o sută patruzeci și patru de mii li se cere să știe aceasta.

Miller, în calitate de sol al primului înger, este simbolul principal al celui care a mâncat cărticica. Ca morar, el trebuia să separe grâul de pleavă, apoi să prelucreze grăunțele în făină și să facă pâinea care urma să fie mâncată. El a împărțit pâinea așezând-o în mijlocul camerei sale și chemând pe toți cei care voiau să „vină și să vadă”. Dar, ca simbol al celui care a luat cartea din mâna îngerului, Miller, asemenea lui Ioan, se adresează zilelor din urmă ale celui de-al treilea înger, mai mult decât zilelor timpurii ale primului înger. În visul său, el începe prin a ne face cunoscut că și-a primit solia printr-o mână nevăzută. Primul înger din Apocalipsa zece are o cărticică în mâna sa, dar îngerul din Apocalipsa optsprezece, care este omega pentru alfa anulului 1840, nu are nicio carte reprezentată în mâna sa, și aceea este cartea pe care Miller a primit-o — cartea dintr-o mână nevăzută. „Vino și vezi”-ul lui Miller este 11 septembrie, iar „vino și vezi”-ul omului cu peria de murdărie este legea duminicală.

Între alfa și omega „vino și vezi” ai solia celui de-al doilea înger, căci alfa este 9/11, care este versetul unu al capitoului optsprezece, iar versetul doi este al doilea înger, care se încheie la versetul trei, care este legea duminicală și omega „vino și vezi”. În visul lui Miller, al doilea înger și căderea Babilonului sunt reprezentate prin cele șapte dăți în care este folosit cuvântul „împrăștia”, în timp ce narațiunea de ansamblu identifică adevărul ca fiind biruit de eroare.

Primul și al treilea înger au coborât cu solia care trebuie luată și mâncată la 11 august 1840 și, respectiv, la 11 septembrie. Cele două date corespund versetului întâi din Apocalipsa 18.

Adevărurile fundamentale au fost publicate în mai 1842, iar harta pionierilor din 1843 reprezintă alfa celor două table ale lui Habacuc. În 2012 au fost publicate Tablele lui Habacuc, în aliniere cu luna mai 1842.

Mileriții au trăit prima lor dezamăgire la 19 aprilie 1844, prefigurând 18 iulie 2020. În acel moment a sosit al doilea înger, iar sosirea lui s-a aliniat cu versetul doi din Apocalipsa optsprezece. Acea dezamăgire a marcat sfârșitul primului înger. Acolo a sosit al doilea înger, a început timpul

de întârziere din parabola fecioarelor. Istoria primului înger trebuie să meargă în paralel cu istoria celui de-al doilea, iar, atunci când este aplicată în acest fel, sosirea celui de-al doilea înger este aliniată cu sosirea primului înger în 1840 și 11 septembrie.

Un timp de întârziere a sosit la 11 septembrie, care a fost prefigurat prin 19 aprilie 1844. La 11 septembrie, cele patru vânturi ale islamului au fost dezlănțuite, iar apoi ținute în frâu. Aceste patru vânturi ale lui Ioan sunt vânturile năprasnice ale lui Isaia și vântul de răsărit al profeției, iar îngerul sigilării se înalță de la răsărit. Când El Se înalță, strigă „țineți, țineți, țineți, țineți” de patru ori, potrivit Sorei White. Timpul de întârziere care începe odată cu sosirea celui de-al doilea înger este reprezentat ca cele patru vânturi fiind ținute în frâu până când cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați.

După prima dezamăgire, Samuel Snow a fost călăuzit să formuleze solia Strigăturii de la Miezul Noptii, tipificând astfel glasul celui ce strigă în pustie în iulie 2023.

La întrunirea de tabără de la Exeter, separarea fecioarelor pe baza untdelemnului de încercare i-a curățit și, de asemenea, i-a purificat pe milleriți, în armonie cu lucrarea Solului Legământului. Întrunirea de tabără de la Exeter a reprezentat sigilarea, căci lucrarea a înaintat atunci ca un val uriaș sau ca o oaste puternică, până când al treilea înger a sosit la 22 octombrie 1844. Cheia istoriei este separarea.

Al doilea înger săvârșește o lucrare de despărțire atunci când sosește, așa cum a făcut-o la prima dezamăgire, și aceasta s-a încheiat cu despărțirea din 22 octombrie. Între cele două despărțiri a fost vestită solia celui de-al doilea înger. Al doilea înger reprezintă o despărțire progresivă până la încercarea finală a untdelemnului. Încercarea finală a untdelemnului conduce la proba decisivă a celui de-al treilea înger. Acea probă decisivă a fost crucea pentru Isus, iar Grădina Ghetsimani, adică „grădina teascului de untdelemn”, a precedat proba decisivă a crucii, iar încercarea untdelemnului fecioarelor a precedat ușa închisă din 1844.

Ikigeragezo cya nyuma, gikurikiwe n'urubanza, cyari ikigeragezo cya cumi ku Isirayeli ya kera. Hanyuma bategekwa gupfira mu butayu. Haba i Kadeshi, i Getsemane, cyangwa i Exeter; ikigeragezo cya nyuma mbere y'urubanza, aho ayo matsinda yombi atandukanirwa, kigaragaza ikigeragezo cya nyuma cyo nyuma ya 2023, kibanziriza urubanza rw'umuryango ufunze rw'itegeko ryo ku Cyumweru. icyo kigeragezo cya nyuma ni ugushyirwaho ikimenyetso. Ikigeragezo cya nyuma cyangwa cya nyuma rwose gisobanura ko habayeho ikigeragezo cya mbere.

În 2023, timpul de întârziere s-a încheiat, când Leul din seminția lui Iuda a desigilat viziunea care trebuia să întârzie, retrăgându-și mâna. Atunci a început lucrarea lui Samuel Snow.

Dacă aliniem în paralel perioadele primului și celui de-al doilea înger, ele identifică coborârea unui înger cu un mesaj care pune la încercare poporul lui Dumnezeu prin răspunsul său la porunca de a lua și a mânca mesajul. Mesajul fundamental este apoi adus înaintea publicului, până când mesajul fundamental eșuează. Apoi sosește al treilea înger. Perioada celui de-al treilea înger este cea de nouăsprezece ani care au constituit cei nouăsprezece ani omega, din 742 î.Hr. până în 723 î.Hr.

Perioada de la 1844 până la 1863 și perioada de la 742 î.Hr. până la 723 î.Hr. se desfășoară în paralel una cu cealaltă și, de asemenea, în paralel cu perioadele primului și celui de-al doilea înger. Aceste patru linii ale istoriei profetice se aliniază cu perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală. Aceste cinci linii constituie istoria alfa a lui Miller, „vino și vezi”, și istoria omega a lui Hristos, „vino și vezi”.

De patru ori șapte

Înțeles în mod corect, Leviticul douăzeci și șase identifică de patru ori „cele șapte vremi”, iar „cele șapte vremi” sunt un simbol al lui Miller și al soliei sale. În 1842, înțelegerea lui Miller cu privire la „cele șapte vremi” a fost înscrisă pe harta din 1843, despre care sora White afirmă că „a fost îndrumată de mâna Domnului” și că „nu trebuie schimbată”. Șapte ani mai târziu, Miller a murit în 1849, iar șapte ani mai târziu solia despre „cele șapte vremi” este consemnată de Hiram Edson, iar șapte ani mai târziu este respinsă.

În anul 1842 a fost publicat primul tabel al lui Habacuc.

În anul 1849 moare mesagerul alfa al „celor șapte vremi” de pe diagrama din 1843.

În 1856, mesagerul omega al „șapte vremi” de pe diagrama din 1850 este ignorat.

Mu 1863, za mbaho ebyiri za Habakuki zaranzwe, kandi hasohorwa igishushanyo cyo mu 1863.

Un grafic divin publicat la început și un grafic omenesc publicat la sfârșit. La mijloc, sunt identificați doi mesageri, căci a doua solie are întotdeauna o dublare.

Întâiul înger

În 1842 a fost publicată prima tablă a lui Habacuc.

Îngerul al doilea

En 1849 moare vechiul mesager al diagramei din 1843.

În 1856, noul mesager al hărții din 1850 este ignorat.

Al treilea înger

În 1863, solia este respinsă și a fost publicată diagrama din 1863.

O perioadă de douăzeci și unu de ani care reprezintă patru simboluri ale „șapte vremi”, dispuse la intervale egale de șapte ani. Mesajul alfa este publicat (1842), solul alfa moare (1849), solul omega este ignorat (1856) și mesajul omega este respins (1863), prefigurând 2012; 18 iulie 2020; 2023; și legea duminicală care vine în curând. Moartea lui Miller în 1849 se aliniază cu 18 iulie 2020. Solul și mesajul au fost înviați în 2023. Mesajul omega este acum desigilat și este urmat de legea duminicală din 1863.

În mișcarea millerită, solia a fost întemeiată, iar apoi solul a murit. În mișcarea paralelă, solia a fost întemeiată, iar apoi solia a murit. Solia a fost înviată în 1856 și 2023. Apostazia este eticheta anului

1863, iar biruința este eticheta corespondenței sale la legea duminicală. Înaintea apostaziei și biruinței de la legea duminicală și din 1863, este prezentată destăinuirea luminii omega a pietrei din capul unghiului a „celor șapte vremi” din 1856, așa cum este din 2023.

Vom continua în articolul următor.

William Miller: 1782–1849

William: „voință” și „coif” — „protector hotărât”, „păzitor neclintit” sau „războinic cu voință puternică”.

मलिर: वह व्यक्ति जो चक्की चलाता है, विशेषकर वह चक्की जो अन्न को पीसकर आटा बनाती है।

Războinic cu voință puternică

„Un țăran drept și cu inimă cinstită, care fusese adus să se îndoiască de autoritatea divină a Scripturilor, dar care totuși dorea cu sinceritate să cunoască adevărul, a fost omul ales în mod deosebit de Dumnezeu pentru a ieși în fruntea proclamării celei de-a doua veniri a lui Hristos. Asemenea multor altor reformatori, William Miller se luptase în primii ani ai vieții cu sărăcia și învățase astfel marile lecții ale energiei și ale lepădării de sine. Membrii familiei din care se trăgea se remarcă printr-un spirit independent, iubitor de libertate, prin putere de îndurare și printr-un patriotism înflăcărat — trăsături care erau, de asemenea, proeminente în caracterul său. Tatăl său fusese căpitan în armata Revoluției, iar împrejurările strâmtorate ale primilor ani din viața lui Miller pot fi puse pe seama jertfelor pe care el le-a făcut în luptele și suferințele acelei perioade furtunoase.”

„Avea o constituție fizică sănătoasă, iar încă din copilărie dădea dovezi ale unei puteri intelectuale mai mult decât obișnuite. Pe măsură ce creștea, acest lucru devenea și mai evident. Minte lui era activă și bine dezvoltată, și avea o sete vie de cunoaștere. Deși nu se bucurase de avantajele unei educații universitare, dragostea lui pentru studiu și obiceiul unei gândiri atente și al unei analize riguroase l-au făcut un om cu judecată sănătoasă și vederi cuprinzătoare. Avea un caracter moral ireproșabil și o reputație vrednică de invidiat, fiind în general prețuit pentru integritate, cumpătate și bunăvoință. Prin energie și stăruință, și-a dobândit de timpuriu o stare materială îndestulătoare, deși și-a păstrat în continuare deprinderile de studiu. A îndeplinit cu cinste diferite funcții civile și militare, iar căile spre bogăție și onoare păreau larg deschise înaintea lui.” Tragedia veacurilor, 317.

„Cunoașterea lui Dumnezeu nu poate fi dobândită fără efort mintal, fără rugăciune pentru înțelepciune, ca să puteți despărți de bobul curat al adevărului pleava prin care oamenii și Satana au denaturat doctrinele adevărului. Satana și alianța sa de agenți omenești s-au străduit să amestece pleava rătăcirii cu grâul adevărului. Noi trebuie să căutăm cu stăruință comoara ascunsă și să cerem înțelepciune din cer, pentru a deosebi născocirile omenești de poruncile divine. Duhul Sfânt îl va ajuta pe cel ce caută marile și prețioasele adevăruri care se referă la planul de răscumpărare. Doresc să întipăresc în mintea tuturor faptul că o citire superficială a Scripturilor nu este de ajuns. Trebuie să cercetăm, iar aceasta înseamnă a face tot ceea ce implică acest cuvânt. După cum minerul cercetează cu ardoare pământul pentru a descoperi filioanele lui de aur, tot astfel trebuie să cercetați Cuvântul lui Dumnezeu pentru comoara

ascunsă pe care Satana a căutat atât de multă vreme să o ascundă de om. Domnul spune: «Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască învățătura.» Ioan 7:17, Revised Version.

„Cuvântul lui Dumnezeu este adevăr și lumină și trebuie să fie o candelă pentru picioarele voastre, ca să vă călăuzească la fiecare pas al drumului până la porțile cetății lui Dumnezeu. Din acest motiv, Satana a depus eforturi atât de disperate pentru a obstrucționa calea care a fost pregătită pentru cei răscumpărați ai Domnului ca să umble pe ea. Nu trebuie să vă aduceți ideile la Biblie și să faceți din părerile voastre un centru în jurul căruia să graviteze adevărul. Trebuie să vă lăsați deoparte ideile la ușa cercetării și, cu inimi smerite, supuse, cu eul ascuns în Hristos, cu rugăciune stăruitoare, să căutați înțelepciune de la Dumnezeu. Ar trebui să simțiți că trebuie să cunoașteți voia descoperită a lui Dumnezeu, pentru că ea privește bunăstarea voastră personală și veșnică. Biblia este un îndrumar prin care puteți cunoaște calea spre viața veșnică. Ar trebui să doriți mai presus de toate lucrurile să cunoașteți voia și căile Domnului. Nu ar trebui să cercetați cu scopul de a găsi texte din Scriptură pe care să le puteți interpreta astfel încât să vă dovedească teoriile; căci Cuvântul lui Dumnezeu declară că aceasta înseamnă a răstălmăci Scripturile spre propria voastră pierzare. Trebuie să vă goliți de orice prejudecată și să veniți în spirit de rugăciune la cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu.” Review and Herald, 11 septembrie 1894.

„William Miller s-a născut la Pittsfield, Massachusetts. Educația sa formală a cuprins numai 18 luni, însă a devenit autodidact prin puternicul său obicei de a citi. De asemenea, a început de timpuriu să scrie, compunând poezie și ținând un jurnal. Lecturile sale l-au expus unor autori necredincioși, care l-au influențat în direcția deismului. A devenit judecător de pace spre sfârșitul vârstei de douăzeci și ceva de ani și a luptat în Războiul din 1812. Câteva experiențe din timpul acestui conflict i-au îndreptat mintea spre un Dumnezeu personal. Până în 1816 se convertise și a început studiul Bibliei cu toată seriozitatea. El a scris: «Scripturile... au devenit desfătarea mea, iar în Isus am găsit un prieten.»”

Până în 1818, în studiul său asupra profețiilor, el a ajuns la concluzia că Isus avea să Se întoarcă „în jurul anului 1843”. În 1831 a început să împărtășească în public studiile sale, în cercuri restrânse, după ce a primit o puternică convingere și o călăuzire providențială de a face aceasta. După întâlnirea cu J. V. Himes, un editor de seamă, în 1839, i s-a deschis calea de a predica unor mari mulțimi în orașe importante. Deși a fost întâmpinat cu opoziție de mulți, predicarea sa, precum și aceea a altora care au primit mesajul advent, a avut un impact semnificativ, astfel încât până la 100.000 au ajuns să creadă în apropiata venire a lui Hristos. Ellen Harmon l-a auzit la Portland, Maine, în martie 1840, când avea 12 ani. Ea a relatat: „Domnul Miller a urmărit profețiile cu o exactitate care a adus convingere în inimile ascultătorilor săi. El a stăruit asupra perioadelor profetice și a adus multe dovezi pentru a-și întări poziția. Apoi apelurile și avertizările sale solemne și puternice adresate celor care nu erau pregătiți țineau mulțimile ca fermecate.” Life Sketches, 20.